

РАД У ЈАВНОМ ИНТЕРЕСУ

За изрицање казне рад у јавном интересу, нису од утицаја услови за извршење те казне.

Из образложења:

Побијаним решењем, осуђеној је новчана казна замењена казном затвора.

Апелациони суд у Београду је уважавањем жалбе осуђене, укинуо побијано решење и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање.

Наиме, доносећи предметно решење првостепени суд у побијаном решењу указује да је прибавио извештај Министарства правде, Управе за извршење кривичних санкција о могућности извршења казне рада у јавном интересу од 14.12.2011. године из кога произилази да се до сада нису стекли сви потребни услови за отварање канцеларије за алтернативне санкције, те да нема могућност извршавања казне рада у јавном интересу, као ни условне осуде са заштитним надзором, те имајући у виду такав извештај, као и чињеницу да окривљена Јанковић Ружа из Боговине није платила наведену новчану казну у износу од 140.000,00 динара у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде што је утврђено увидом у списе предмета и контролник наплате, првостепени суд је у смислу члана 51. став 2. Кривичног законика новчану казну у износу од 140.000,00 динара заменио казном затвора на тај начин што је за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредио један дан казне затвора.

Наведени разлози дати у побијаном решењу нејасни су из разлога што у смислу члана 52. у вези са чланом 43. Кривичног законика, рад у јавном интересу егзистира као казна у систему кривичних санкција у складу са позитивним домаћим правом, те чињеница из извештаја Министарства правде, Управе за извршење кривичних санкција о могућности извршења наведене казне проистиче да се до сада нису стекли сви потребни услови за отварање канцеларије за алтернативне санкције, те да не постоје могућности извршавања казне рада у јавном интересу као ни условне осуде са заштитним надзором, нису околности које су одлучујуће приликом доношења одлуке у предметном случају.

Наиме, одредбом члана 52. став 4. Кривичног законика прописано је да приликом изрицања казне рада у јавном интересу суд ће имати у виду сврху кажњавања, узети у обзир врсту учињеног кривичног дела, личност учиниоца, као и његову спремност да обавља рад у јавном интересу, јер се рад у јавном интересу не може изрећи без пристанка учиниоца, и то су критеријуми које суд приликом доношења предметне одлуке треба да цени, а околност да ли су се стекли сви потребни услови за отварање канцеларије за алтернативне санкције, те да ли постоји могућност извршавања казне рада у јавном интересу или не, у конкретном случају нису околности које су од утицаја на доношење предметне одлуке будући да предметна казна егзистира у домаћем позитивном кривично-правном систему, те у том смислу ако су испуњени услови за њено изрицање, околност да се нису стекли услови за извршавање казне рада у јавном интересу није релевантна и иста околност не може ићи на штету окривљене.

(Решење Апелационог суда у Београду Кж2 бр. 255/12 од 31. јануара 2012. године - решење Основног суда у Зајечару Кв. бр.441/11 од 20. децембра 2011. године)

*Аутор сентенце: Небојша Павловић,
виши судијски сарадник Апелационог суда у Београду*